

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/62/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210215988
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4210215988.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s. so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Bratislava, Námestie M. Benku 9, proti odporcovi: G. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. B., Y. XX, o zaplatenie 50,50 eura, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 19. 10. 2012 č.k. 6C/47/2012-59, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 28,33 eura do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia JUDr. Vladimírovi Kánovi, advokátovi so sídlom Bratislava, Námestie M. Benku 9.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 eura a náhradu trov konania vo výške 26,96 eura na účet jeho právneho zástupcu a to všetko do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak s poukazom na ust. § 5 a § 11 ods. 1 Vyhl. č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave po zistení, že odporca dňa 31. 05. 2010 cestoval na linke č. 61 v Bratislave bez cestovného lístka, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cestovné vo výške 0,50 eura a postih v sume 50 eur. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 2 OSP tak, že v konaní plne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 26,96 eura. Trovy konania navrhovateľa pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby po 16,60 eura, zvýšené o sumu 6,30 eura ako 19 % daň z pridanej hodnoty a režijného paušálu 2 x 7,21 eura, keď iný úkon právnej služby vo veci vykonaný nebol. Zohľadniac odbornú náročnosť a časovú prácnosť zastúpenia v tejto veci v kontexte s jej masovým charakterom priznal navrhovateľovi náhradu trov konania zníženú na sumu 26,96 eura.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie len do výroku o trovách konania, domáhajúc sa ním jeho zmeny a priznania mu voči odporcovi náhrady trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eura a trov právneho zastúpenia v celkovej výške 104,12 eura za 3 úkony právnej služby po 16,60 eur, 1 úkon po 8,30 eur, 3x režijný paušál po 7,21 eura, 1x po 7,63 eur a daň z pridanej hodnoty. Dôvodil, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnej aplikácie ust. § 150 ods. 2 OSP, ktoré bolo použité súdom prvého stupňa neodôvodnene. Nespochybnil, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea OSP, mal však za to, že neprímeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú súdnu prax a najmä rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co/32/2009 a 7Co/64/2009. S poukazom na dôvodnú správu k

ust. § 150 ods. 2 OSP argumentoval, že súd môže pristúpiť k zníženiu trov konania v prípadoch, keď trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako je samotná pohľadávka. O takýto prípad však v danej veci nejde, a preto o náhrade trov konania mal súd prvého stupňa rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 OSP a teda podľa zásady zodpovednosti za výsledok konania. Konštatoval, že uplatnené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku, obligatórnej povinnosť navrhovateľa a trov právneho zastúpenia predstavujúcich odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov a pri minimálnej sadzbe. Navyiac úkony právnych služieb boli vykonané v rámci náročného a zložitého procesu vyžadujúceho si primeranú časovú náročnosť, preto rozsah zníženia trov v danej veci označil za odporujúci dobrým mravom, účelu zákona a nespravodlivý.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Odvolačný súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je z časti dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vychádzajúc z dikcie zákona je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelne uplatnenie alebo bránenie svojho práva, pričom plný úspech vo veci sa zisťuje porovnávaním žalobného petitu s výrokom rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Výnimku z práva na náhradu trov konania podľa pomeru úspešnosti reprezentuje len ust. § 143 OSP, podľa ktorého odporca, ktorý nemal úspech vo veci, má právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ak svojim správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania a ust. § 150 OSP. Ostatne uvedené ustanovenie rozlišuje dva prípady, kde zákonodarca ponecháva na úvahe súdu za splnenia zákonných podmienok, či v konaní úspešnému účastníkovi náhradu trov konania neprizná, alebo túto primerane zníži. Takáto situácia nastane, pokiaľ súd zistí dôvody hodné osobitného zreteľa (odsek 1 cit. ust.), alebo ak ide o drobný spor a trovy konania sú neprímerané voči pohľadávke (ods. 2 cit. ust.). Cieľom súdnych konaní v drobných sporoch, t. j. v sporoch do 500 eur (§ 200ea ods. 1 OSP) je totiž vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, v ktorých nemôže prevažovať záujem na vedení konania z hľadiska atraktívnosti pre advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta i zastupovanie v takýchto veciach s ohľadom na ich množstvo bude naďalej zaujímavé. Právna úprava ust. § 150 ods. 2 OSP takto korešponduje i nariadeniu EP a rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007.

V posudzovanej veci z obsahu spisu nesporne vyplýva, že predmetom konania bol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplata sumy 50,50 €. Rozsudkom súdu prvého stupňa označeným v záhlaví tohto rozhodnutia bola navrhovateľovi právoplatne prisúdená v celom rozsahu ním uplatnená pohľadávka proti odporcovi, čo znamená, že navrhovateľ mal v konaní plný úspech a v zásade mu vzniklo právo na náhradu všetkých trov potrebných na účelne uplatňovanie jeho práva. Keďže však v súdnej veci ide preukázateľne o drobný spor, správne súd prvého stupňa zvažoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania použitie ust. § 150 ods. 2 OSP.

Trovy navrhovateľa v prvostupňovom konaní pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 € a trov právneho zastúpenia. Tieto boli reprezentované odmenou advokáta za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie návrhu na súd podľa § 14 ods. 1 písm. a/, c/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) po 16,60 € (§ 10 ods. 1 vyhl.), náhradou hotových výdavkov 2 x 7,21 € (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhl.), zvýšené o sumu 9,04 € ako 19% daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhl.). Trovy právneho zastúpenia takto predstavovali úhrnnú sumu 56,66 €, keď výzvu právneho zástupcu navrhovateľa odporcovi na zaplata dlžnej sumy zo dňa 06. 07. 2010 pred podaním samotného návrhu

(pokus o zmier) nemožno považovať za úkon právnej služby, potrebný na účelné uplatňovanie práva navrhovateľa.

Vychádzajúc zo zhora popísaných stanovísk i podľa názoru odvolacieho súdu sú v súdnej veci splnené podmienky pre použitie ust. § 150 ods. 2 OSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Preukázateľne ide o drobný spor a výška trov konania, ktoré navrhovateľovi vznikli (73,16 €) vo vzájomnom pomere k priznanej pohľadávke 50,50 €, je neprimeraná. Takýto záver je potrebné vyvodiť zvlášť za situácie, že navrhovateľovi trovy konania, spojené so zaplatením súdneho poplatku ako jeho zákonnej povinnosti bez ohľadu na charakter sporu, mu nepochybne patria v celom rozsahu, a preto nepriznanie alebo zníženie trov navrhovateľa sa môže dotknúť len trov spojených s právnym zastúpením. Bolo by však v rozpore so zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii, ktorý za výkon advokácie označuje zastupovanie klientov v konaniach pred súdmi a inými orgánmi, ako i ďalšie formy špecifikovaných právnych činností, ak sa vykonávajú sústavne a za odmenu (§ 1 ods. 2 zákona) paušálne nepriznávanie trov právneho zastúpenia, alebo krátenie počtu preukázateľne účelne vykonaných úkonov právnej služby, len z dôvodu, že ide o drobný spor. Zohľadniac odbornú náročnosť a časovú prácnosť zastúpenia v prejednávanej veci, predovšetkým v kontexte s ohľadom na ich masový charakter, odvolací súd za primerané zníženie trov konania navrhovateľa považoval zníženie náhrady trov jeho právneho zastúpenia v rozsahu 50%. Priznaná náhrada prvostupňových trov konania navrhovateľa takto predstavuje sumu 44,83 € (súdny poplatok + znížené trovy právneho zastúpenia v rozsahu 50%).

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 220 OSP zmenil spôsobom uvedeným v enunciate tohto rozhodnutia, keďže neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 219 OSP) a ani pre jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2 v spojení s § 142 ods. 2 OSP tak, že v odvolacom konaní, v ktorom každý z účastníkov mal úspech len čiastočný, vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.